

Chưa bao giờ mùa đông lạnh như năm nay! Bà Stella ngồi nhìn ra cửa sổ, bên ngoài gió thổi mạnh, tiếng cơn bão tuyết bay khắp nơi. Bà cũng không dám đóng cửa sổ, như sợ rằng nếu đóng cửa sổ, những cơn bão tuyết lạnh buốt kia sẽ đóng cửa bà và lôi bà vào cơn bão tuyết bên ngoài. Dãy nhà bên kia đóng cửa sổ tuyết dày che mờ, không nhìn thấy rõ nữa. Bà cũng ngồi bất động quay về hướng cửa sổ, theo dõi cơn bão tuyết bên ngoài. Một lát sau, bà cũng ra khỏi chiếc ghế lười, đứng yên vài giây để lấy lại thăng bằng, bà đứng thẳng cho lưng bắt đầu rời từ từ hướng về phía nhà bếp. Đón bên cửa nhà bếp bà Stella đứng lì, bà cũng không nhớ mình đến đi vào bếp để làm gì. Bà đứng yên, đứng trệt, nhìn vào cái đồng hồ nhỏ trên bếp: 3 giờ 15. Đã hơn ba giờ chiều, cái đồng hồ nhỏ của bà đi vào bếp để lấy thức ăn trong ngăn đá, chuông báo cho bà ăn tối. Lùi một bước ăn trong cô đơn lạnh lẽo, bà ăn mà bà cũng không tha thiết gì đến chuyện ăn, cũng chẳng muốn ăn.

Bỗng bà cảm nhận cánh cửa mở lạnh và gõ cửa vào, cái cảm giác lạnh và cảm giác cánh cửa khi bà thấy tiếng gõ cho chính mình. Lòng bà cũng chùng xuống, như bị nhún chìm trong nỗi đau khi gặp trong lòng. Mùa hè vừa qua, bà cảm thấy ngột ngạt trong thân yêu, một mặt mát quá lạnh, dường như không thể nào chịu đựng nổi. Làm sao bà có thể chịu đựng niềm đau và sự trống vắng mỗi ngày trong đời sống như thế này. Nghĩ đến đây lòng bà cũng quặn thắt, nước mắt tuôn tràn. Sau một vài phút, bà Stella đứng thẳng lên, lấy cửa sổ gõ gõ xưa đi nỗi đau trong lòng. Bà cũng nghĩ lại những điều bà đang có để không than vãn: Bà còn khỏe mạnh, bà có căn nhà nhỏ này để ở, bà cũng có tiền để sống qua ngày. Ngoài ra bà còn có chiếc đồng hồ sách để đọc khi rảnh rỗi, có ti-vi để xem và bà cũng có một bộ quần áo đẹp cho khuây khỏa. Trong mùa xuân và mùa hè bà cũng có thể ra làm vườn hay đi bộ ra ngoài công viên nhỏ gần nhà, mùa đông thì có những con chim nhỏ đến hót bên ngoài cửa sổ cho bà vui, ngoài trời hôm nay vì tuyết rơi nhiều quá. Nghĩ đến đó bà Stella như đến chỗ, bà nói một mình: “Mình à, em như mình quá! Khi anh còn sống, em chẳng bao giờ sợ mùa đông giá lạnh.” Tiếng nói của bà cũng vang vọng trong căn nhà trống. Bà cũng bật đèn bên cái radio trên bàn và mở lên. Tiếng nhạc Giáng Sinh vui tươi lan tràn trong căn phòng, những tiếng nhạc khi nào cô đơn của bà cũng càng sâu đậm hơn.

Bà Stella đã có chuộc về sự ra đi của chồng. Từ ngày bác sĩ cho biết ông bị ung thư phổi, một chồng nan y không chữa được, vợ chồng bà đã giúp nhau đi đến với cái chết đau đớn không thể tránh được đó. Hai người dành hết thì giờ cho nhau, yêu thương nhau, chăm sóc nhau trong những ngày tháng cuối cùng. Những chuyện chu đáo về mặt tài chính, bà cũng không phải lo lắng trong hoàn cảnh gia đình. Những nỗi cô đơn là điều bà khiếm khuyết, cô đơn sống những ngày không mục đích. Hai vợ chồng bà không có con vì hai người quyết định không có con. Cuộc sống giàu có, thành công, đầy đủ, hạnh phúc nguy hiểm với công việc và với nhau. Họ cũng từng có những buồn và thấy như thế là đủ. Một người mà mình yêu thương nhất trong đời đã khiếm khuyết bà Stella cũng một phần buồn. Một năm gần đây vợ chồng bà cũng phải chia tay với tiếng người buồn, tiếng người bà con. Họ trong cùng một nhà tu viện với ông bà, cái tu viện mà có thể con người đến đến đi xuống, tàn tạ và chết. Tiếng người buồn thân lìa lìa đến đi đến với đi đến

mà không ai tránh khỏi, là già và chết. Nhưng bà Stella chết nhún ra rằng Giáng Sinh năm nay, Giáng Sinh đầu tiên bà không có người chết thân yêu bên cạnh, và bà phải chấp nhận thực tế đau buồn đó.

Người đi đầu đã đến, bà nhún đầu cúi xuống phong thủy bên cạnh, hiểu hết là thiệp Giáng Sinh, với những hình ảnh Giáng Sinh quen thuộc, những lời chúc thân thiện. Bà cũng sắp những tấm thiệp đó trên chiếc đàn dương cầm. Đây là trang hoàng Giáng Sinh duy nhất trong nhà bà năm nay. Còn một tuần nữa là đến Giáng Sinh nhưng bà chẳng vui gì đâu mà chẳng đèn, chẳng cây Noel. Ngay cả cái chuông chiên máng cũng chẳng bà đã tay làm lấy bà cũng chẳng mua đem ra làm gì. Bỗng nhiên, nỗi buồn đau, cô đơn tràn đến, bà cũng chẳng khuây tay trên chiếc đàn, hai tay buông xuống khóc. Bà Stella nghĩ: "Làm sao mình có thể sống qua kỳ lễ này và suốt cả mùa đông năm nay?" Bà cũng gì có thể vào giờ nghỉ ngơi và chôn mình trong chăn như cái kén cho qua hết mùa đông, cho đến khi biến về và mùa xuân trở lại. Ngay lúc đó có tiếng chuông cạnh. Bà cũng nghĩ thầm: Ai mà đến nhà mình trong ngày tuyết trắng nh vậy? Chẳng chấp, bà ra mở cửa, nhìn qua cửa sổ thì thấy một chàng thanh niên lạ, trên tay ôm một cái thùng lớn. Bà cũng mở hé cánh cửa. Chàng thanh niên hỏi:

-Bà là bà Thompson phải không?

Bà cũng gật đầu. Chàng thanh niên nói:

-Cháu có thùng đồ này cho bà.

Bà Stella mở rộng cửa đón cho chàng thanh niên bước vào. Đó cái thùng lớn xuống đất, chàng cũng nhún và lấy trong túi áo ra một cái phong bì. Ngay lúc đó, có tiếng động trong thùng vang ra. Bà cũng giật mình bước lui. Chàng thanh niên từ từ mở cái thùng ra cho bà xem. Bà cũng nhìn ngó bước lại gần, nhìn vào trong thùng bà thấy có một con chó con. Con chó nhún màu vàng trắng đẹp và đẹp thán. Chàng thanh niên bế con chó lên, đưa cho bà và nói:

-Đây là quà của cháu, con chó này mới sinh được 6 tuần.

Con chó con bước lên vui mừng vẫy đuôi. Chàng thanh niên nói tiếp:

-Đáng lẽ cháu phải chờ đến đêm Giáng Sinh mới đem quà này đến cho các hàng nhân viên trong tiệm nhé! Nhưng nên cháu phải đem quà đến cho bà cụ trước ngày lễ, mong là bà cụ không phiền.

Tên người con này đến người con khác, không biết nói gì, bà cụ lập bập hời:

-Nhưng mà... tôi không hiểu... Ai tặng cho tôi món quà này?

Chàng thanh niên đến con chó xuống, với tay rút cái phong bì mà bà cụ cầm trong tay này gi, anh nói:

-Trong phong bì này có một lá thư, bà cụ đọc thì sẽ biết. Có người mua con chó này từ hôm tháng Bảy, lúc nó chưa sinh ra, để làm quà Giáng Sinh cho bà cụ. Trong xe còn một món nữa, để cháu đem vào luôn.

Chàng thanh niên chạy ra xe rồi quay trở lại với một cái thùng khác, trong đó có thức ăn và hàng để u cần thì để chăm sóc con chó con xinh xắn. Chàng thanh niên chào tên già bà cụ rồi với vĩa bọc ra cụ a. Bà cụ hời:

-Nhưng mà ai... ai tặng cho tôi món quà này vậy?

-Đó thưa, chúng bà cụ là người tặng cho bà cụ món quà này.

Nói xong chàng thanh niên đi nhanh ra cụ a. Bà Stella mở lá thư trong phong bì ra, hàng giồng chờ quên thu khi bà quên một con chó con đang đi theo bên chân. Bà đến người bên chiếc ghế gần cụ a. Cười ng ng cho người một để ng tuần tròn để để hàng giồng chờ thân thiện người cụ a chúng. Chúng bà với lá thư này ba tuần trước khi ông chết và ông đã gửi cho người chờ tiệm để để a cho bà cùng với món quà Giáng Sinh cuối cùng mà ông đã chọn. Nhưng

lại trong thđ y thđ ng yêu, ông khuyên bà đng bu n nhng hãy can đm lên. Ông nói ông trông ch ngày đđc đón típ bà hđi ng vđi ông trên thiên đđng. Ông gđi con chó con này đđn đđ làm bđn vđi bà, giúp bà bđt cô đđn trong thđi gian chđ đđi ngày hai ngđđi gđp đđi nhau. Bà Stella đđ lá thđ xuđng và bđ con chó con lên, nó nhđ nhđ mđt chđđc gđđ nhđ trên tay bà. Nđđc mđt bà đđi tuôn tràn. Tuyđt đđ bđt rđđ, bà cđ nhìn ra, thđ y đđđc dđy đđn Giáng Sinh cđa nhà ngđđi hàng xóm, và thđ y hàng chđ: “Niđm vui cho Trđn Thđ,” tên bài thánh ca Giáng Sinh quen thuđc. Bà cđ bđng thđ y lòng nhđ nhđng, bình an đđ lòng, niđm vui tràn ngđp thay thđ cho niđm đau và nđđi cô đđn trđđc đđ.

Trong mùa Giáng Sinh này, chung quanh chúng ta cũng có nhiđu ngđđđi cô đđn, nhiđu tđm lòng tan vđ. Giáng Sinh là mùa cđa yêu thđđng, cđa niđm vui và bình an. Chúng ta hãy vì Chúa, nghĩ đđn nhđng ngđđđi cô đđn, thiđu thđn và làm mđt đđđu gđđ cđ thđ đđ mang đđn an đđđ, khích đđ, đđ sđđđđm nhđng tâm hđn cô đđn đđđ. Ngoài món quà vđt chđđt đđm tđng trong mùa Giáng Sinh, chúng ta có thđ chia xđ vđi ngđđđi chung quanh món quà tâm linh, món quà đđn nhđt và quý nhđt cđa Giáng Sinh, đđđ là đđn cđu rđđ mà Thiên Chúa đđ ban cho con ngđđđi qua sđ hy sinh cđa Chúa Cđu Thđ Giê-xu. Chúa Giê-xu đđ giáng trđn làm ngđđđđi đđ chúng ta, nhđng con ngđđđđi tđđ đđđ, đđđc trđ nên con cđa Thiên Chúa. Chđ khi nào có Chúa Giáng Sinh ngđ trđ trong cuđc đđđ chúng ta mđđi thđt sđ kinh nghiđm niđm vui và bình an thđđt. Giáng Sinh năm nay, chúng tôi kính mđđi quý vđ đđn đđ đđ tđđ mđt nhà thđ Tin Lành đđ biđt vđ tình yêu Chúa dành cho quý vđ. Chúng tôi đđđc mong quý vđ sđ típ nhđn tình yêu cđa Chúa cho cuđc đđđi mình. Quý vđ sđ kinh nghiđm sđ sđng mđđđ, vđđi niđm vui và bình an trong hđng ân cđa Thiên Chúa.

Cathy Miller

Minh Nguyên chuyđn ngđđ